

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/11/2018
Identifikačné číslo spisu:	7116011424
Dátum vydania rozhodnutia:	07.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7116011424.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 7. marca 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného Q. I., pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákona vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/53/2016, o dovolaní, ktoré podal obvinený Q. I., zastúpený obhajcom JUDr. Jaroslavom Grandelisom, proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 20. septembra 2016, sp. zn. 4T/53/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. I. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I na verejnom zasadnutí konanom 20. septembra 2016, o návrhu na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkom, sp. zn. 4T/53/2016, schválil dohodu o vine a treste zo 6. septembra 2016, uzatvorenú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice I a obvineným Q. I., podľa ktorej je obvinený vinný zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v A. pred vysokoškolskými internátmi na ulici P. č. X v blízkosti smetných kontajnerov dňa 16. marca 2016 v čase okolo 00.30 hod. pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcom slovnom konflikte s poškodeným K. O. tohto v úmysle usmrtiť sklápacím nožom o celkovej dĺžke 17 cm s čepeľou o dĺžke 7 cm jedenkrát bodol s väčšou razanciou a prudkosťou do pravej spánkovej oblasti hlavy, čím mu spôsobil bodnú ranu v pravej spánkovej oblasti hlavy prenikajúcu do bodného kanálu prebiehajúcu cez spánkovú kosť do vnútrolebečnej dutiny spôsobiac mu vnútrolebečné zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgu v mieste pravého čelového spánkového a temenného laloka mozgu, drobnoložiskové zakrvácanie medzi mäkké pleny mozgu v mieste pravého spánkového laloka mozgu a poúrazový opuch mozgu, teda zranenia s dobou liečenia 74 dní, pričom len v dôsledku skutočnosti, že hrot čepele noža sa po bodnutí zastavil v tesnej blízkosti vetvy krčnej tepny ako aj veľkého žilového splavu, čo by v prípade zasiahnutia týchto orgánov priamo ohrozilo život poškodeného, ako aj poskytnutia odbornej lekárskej pomoci, včasného chirurgického zákroku a liečby nedošlo u poškodeného K. O. k život ohrozujúcemu poraneniu, najmä vnútrolebečnému zakrvácaniu s úrazovým poškodením mozgu a infekciou mozgu,

teda k smrti poškodeného.

Za to bol obvinený Q. I. odsúdený podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1. § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenej strane V. a. s., X. X, XXX XX B., IČO: XX XX XXX škodu vo výške 2.998,55 Eur (dvetisícdeväťstodeväťdesiatosem eur a päťdesiatpäť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného K. O. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko - právnych.

Predmetný rozsudok Okresného súdu Košice I o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Trestného poriadku jeho vyhlásením, teda 20. septembra 2016.

Obvinený Q. I. podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 20. septembra 2016, sp. zn. 4T/53/2016, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na jeho obhajobu.

Vo vzťahu k rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, obvinený v dovolaní namietal porušenie práva na obhajobu, pretože sa domáhal prostredníctvom svojho obhajcu vykonania rekonštrukcie, ktorá vykonaná nebola a týmto dôkazom by preukázal, že on bol ten, kto bol napadnutý a teda aj poškodený. Ďalej namietal, že nikoho nezaujímal, aké zranenia utrpel on, nebolo mu poskytnuté riadne ošetrenie, naopak bili ho ešte aj policajti. Obhajca JUDr. Bauer nebol prítomný pri úkone trestného konania (výsluch svedkyne Q. O.). Jeho právo na obhajobu bolo porušené aj tým, že prokurátor mu pri výsluchu povedal, že keď nezoberie dohodu o vine a treste, dostane vysoký trest 18 rokov a preto z obavy uloženia takéhoto trestu pristúpil na dohodu o vine a treste. V závere dovolania namietal, že jeho konanie malo byť kvalifikované ako ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Navrhol, aby dovolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I z 20. septembra 2016, sp. zn. 4T/53/2016 zrušil a vec vrátil okresnému súdu s tým, aby bolo doplnené dokazovanie o vykonanie úkonov, ktoré preukážu obranu obvineného, teda že jeho konanie bolo nutnou obranou a preto je potrebné jeho konanie kvalifikovať podľa miernejšej kvalifikácie a následne je potrebné mu uložiť miernejší trest.

K podanému dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, ktorý navrhol dovolanie obvineného zamietnuť postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku.

Poškodená strana V., prostredníctvom povereného zamestnanca Mgr. K. F. vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že právo zdravotnej poisťovne na úhradu škody nebolo dovolaním napadnuté.

Poškodený K. O. vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie podané obvineným považuje za nedôvodné a preto navrhuje, aby ho najvyšší súd postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené primárne podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. na začatie dovolacieho konania, a to predsedníčkou senátu (§ 378 Tr. por.), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b) Tr. por.).

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol obvinenému doručený dňa 29. septembra 2016, a teda dovolanie podané prostredníctvom obhajcu dňa 2. januára 2018 bolo podané včas.

V súvislosti s dovolaním podaným proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného, ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie na verejnom zasadnutí pred súdom na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a) až j).

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j) Trestného poriadku sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku síce vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, avšak v tomto ustanovení, ako ani v ďalších ustanoveniach siedmej hlavy Trestného poriadku, týkajúcich sa konania o dohode o vine a treste nie je uvedené, kto je osobou oprávnenou na podanie dovolania pre tento špecifický prípad.

Táto otázka bola vyriešená na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde bolo schválené rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tdo 32/2007, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod číslom 58, z ktorého vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a ods. 2 Trestného poriadku (v zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z. účinnej od 1. septembra 2011 možno § 334 ods. 4 Trestného poriadku podať dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste už len podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku).

Tento záver Najvyšší súd vyvodil z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Obvinený sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavil súhlas so schválením dohody o vine a treste, okrem iného vzdal aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (odvolanie), v dôsledku čoho stratil aj oprávnenie podať proti takému rozhodnutiu dovolanie s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

V posudzovanej veci podal obvinený Q. I. dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku v zmysle § 369 Trestného poriadku nie je oprávnenou osobou.

Najvyšší súd, s poukazom na vyššie uvedené, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného Q. I. podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.